

Dunstable och Trump

Berties faster Agatha är kanske Plums mest skräckinjagande gestalt som enligt Bertie livnär sig på taggråd och krossat glas och ägnar sig åt människooffer under fullmånens sken. Hertigen av Dunstable är knappast en skräckfigur på det sättet, men kanske Plums största knöl (i konkurrens med t.ex. Lord Tilbury), uppfylld av sin egen förträfflighet. Han anser att i stort sett alla andra är vrickade, vridna och låter dem få veta det. Han själv är förstås det stora undantaget som bekräftar regeln. Människorna omkring honom är inte bara galna utan dessutom (inte minst alla kvinnor) okunniga och intellektuellt undermåliga, ur stånd att begripa någonting. För honom själv är förstås allting fullständigt självklart. Hans självuppskattning har sådan omfattning att det i hans psyke inte finns utrymme kvar för ens den minsta lilla hämning. Han vet alltid bäst, har alltid rätt och framför självklart sin uppfattning. Att omgivningen inte inser att han har rätt bevisar bara att världen är fylld av dumskallar. Blir han motsagd så svarar han med okvädingsord och ibland till och med genom att slå sönder inredningen (hos andra).

I "Uncle Fred in the Springtime" är hertigen av Dunstable en av huvudfigurerna. Vid en omläsning av boken fick Dunstable mig av någon anledning att associera till president Donald Trump.

Wodehouse skrev boken 1939 så han kan knappast haft Donald Trumps personlighet som förebild för Dunstable. I stället kan man väl säga att Plum, omedvetet profetiskt, i honom skapade en litterär föregångare till Trump när det gäller en del framträdande personliga egenskaper.

Dunstable var hertig i Plums värld och hade, utan några meriterande insatser, avancerat till samhällets toppar, medan Trump avancerat ända till statsöverhuvud. Plum skulle nog aldrig i sin vildaste fantasi kunna föreställa sig att en sådan personlighet som Dunstable skulle kunna bli premiärminister (eller president)! Om han hade kunnat förstå sig detta, vilken bok det skulle ha kunnat bli! Då hade Jeeves stått inför en utmaning av aldrig tidigare skådad omfattning för att rädda England och världen.

Några av de associationer som dök upp i mitt sinne mellan Dunstable och Trump:

Dunstable har egna medicinska teorier. Han säger om sin brorson Horace Davenport: "Jag har alltid varit bekymrad för Horace' sinnessillstånd, ända sedan han hade mässling som pojke och plötsligt sköt iväg till en höjd av två meter. Det säger ju sig självt att ett huvud på det avståndet från hjärtat inte kan fungera normalt. Tänk bara på vilken väg blodet har att tillryggalägga!"

Trump har också egna medicinska teorier. Han föreslog att man borde injicera desinfektionsmedel på Coronasjuka för att på så sätt komma åt virus inuti kroppen och ge dessa stackare (virusarna) en chockbehandling! Och, solsken är ju nyttigt, så varför inte också prova att bestråla Coronapatienter, helst invärtes, med ultraviolett ljus? Att närvarande medicinska rådgivare nästan kryper ur skinnet hämmade honom inte det minsta.

Minsta tendens att motsäga Dunstable tar han som ett bevis på inkompetens, så därför avfärdar han hjälp av Ricky Gilpin och sparkar (i varje fall temporärt) "den duglige" Rupert Baxter. Donald Trump byter frekvent ut misshagliga personer ur sin omgivning. Nu senast påstod Trump att USA:s motsvarighet till Anders Tegnell, Anthony Fauci, liksom USA's medicinska myndighet FDA, har fel om att en malariamedicin inte har någon bevisad effekt på Covid-19 och dessutom kan vara farlig, så bort med honom. "Skvatt galen förstås," sade Dunstable om en, som han ansåg, vilseförd eskulap i En Pelikan på Blandings. Eftersom Trump tror på malariamedicinen, så han äter den. Han har ju hört flera säga att den är bra!

Dunstable lyssnar inte heller gärna och förvränger fakta som det passar honom. Han tyckte att Lord Emsworths gödsugga Dronningen av Blandings är alldeles för fet och borde få en avmagringskur. Clarence protesterade ironiskt: "Du tycks tro att jag tänker anmäla Dronningen till Derbyt?" Dunstable påstår sedan att Lord Emsworth har för avsikt att låta grisen starta i Derbyt och använder det som ytterligare ett bevis på att lord Emsworth är vrickad. I En Pelikan på Blandings backar faktiskt Dunstable något från detta påstående, och säger att det kan ha varit Grand National i stället.

Donald Trump framställer också verkligheten så som det passar hans världsbild, men en aning subtilare: Han skröt om att USA gjort fler Coronatester än något annat land. Att antal gjorda tester per 1000 invånare i USA är lägre än t.ex. i Italien och Spanien och lägre än genomsnittet i OECD-länderna är förstås irrelevant eller "fake news". Hans USA är definitionsmässigt greatest i alla avseenden.

Dunstable säger i En Pelikan på Blandings: "Jag tänker skriva till *Times* om den förbannade röra regeringen har ställt till med här i landet. En samling odugliga vettvillingar, det är vad de är." Det påminner mig om de tweets där Donald Trump nyligen kallade Obama för en inkompetent president och hans administration för den mest korrupta i USA:s historia.

Att lyssna på råd är givetvis fullständigt onödigt när man själv vet bäst. Medicinska experter har, efter det att ett par medarbetare konstaterats smittade av Covid-19, fått igenom att man i Västra flygeln i Vita Huset ska bära mask. Men Donald Trump vet bättre och vägrar.

Han ser till att han omges av en trogen skara Yes-men (se Wodehouses novell "The Nodder") som ställer upp på alla hans förslag. Inte minst i de media han kontrollerar och gynnar. Fox News är ju den enda TV-kanal som inte kommer med "fake news". CNN invänder: "Yet Trump is protected in his bubble of unknowingness by a conservative media machine that attacks anyone who contradicts his comments."

I sin bok "Parkinsons lag" beskriver prof. Northcote Parkinson (som också skrivit en bok om Jeeves) en farlig sjukdom som kan angripa en organisation, "kronisk avinit". Den består av en kombination av avundsjuka och inkompetens. En chef som brister i kompetens kan pga. avundsjukan inte tolerera att ha underordnade som är mer kompetenta. Sådana personer motarbetas och stöts bort varför inkompetensen sprider sig neråt. Farligast är det förstås då detta tillstånd drabbar de högsta cheferna, då hela organisationen kan bli avinitisk. Trump ser till göra sig av med den ena medarbetaren efter den andra. Hur kommer det sig att jag ser likheter med kronisk avinit?

Finns det inte några viktiga skillnader då? Jo, en sak man inte kan beskylla Dunstable för är nepotism. Han har flera syskonbarn (t.ex. Horace Davenport, Ricky Gilpin) som han betraktar som minst lika stora idioter som alla andra. Hans syn på Horace har jag citerat ovan, och om Ricky säger han: "... son till min salig syster. Också tokig." Rickys syster Linda kallar han helprillig.

Som statsöverhuvud är Trump i gott sällskap då han misstror forskarvärlden:

- Vitrysslands president Lukashenko besökte en ishockeymatch som spelades inför fulltalig publik och hävdade i en intervju att viruset inte finns i Vitryssland. Det må vara hur som helst med detta, men hans bevisföring är i klass med Trumps resonemang: "There are no viruses here," said the Belarusian president, Aleksandr G. Lukashenko, gesturing to the crowded arena. "Do you see any of them flying around? I don't see them either."

- Brasiliens president Bolsonaro planerar att behandla Brasiliens befolkning med den potentiellt livsfarliga malariamedicinen och ersätter medicinskt utbildade rådgivare med militärer.

Jag är inte av sådant virke att jag kan kalla dessa mäktiga statsmän för träskallar. Jag vill bara ge ett gott råd: Ta på er hattar om det finns hackspettar i närheten.

Jag avslutar med att travestera den anonyme svenske skolelev som skrev en kria om den stackars Erik XIV (en kria som Purre citerat i "Stilblommor och grodor"): "Vansinnig och omgiven av dåliga rådgivare kan jag ej annat än beklaga Donald Trump."

Tomas Prenkert

Ödeshög, 9 juni 2020